

Soap rond Galama ligt na NK op ieders lippen

Niet de gebruikelijke gesprekstof rond het NK fierljeppen, maar de opschudding rond een sprong van Oane Galama lag zaterdag op ieders lippen in It Heidenskip. Het poldercompromis dat volgde bood nu niet bepaald overtuigend soelaas.

Ernst Slagter

It Heidenskip | Waar alle consternatie nu precies om te doen was? Met Oane Galama moest één van de grote favorieten voor de titel zich in zijn laatste seriesprong nog zien te kwalificeren voor de eindstrijd. De Wiuwterter had dus nog één kans, kwam hoog in de stok en wist bij landing in het zandbed dat hij zeker verder was dan de nummer vijf, de uiteindelijke winnaar Nard Brandsma.

Galama slaakte een opgeluchte kreet, stak de handen omhoog en wist zonder de daadwerkelijke meting van zijn afstand al dat hij één van de vijf finalisten zou zijn. Probleem was echter dat de Wiuwterter in het rood en dus buiten de tijd zou hebben gesprongen, waardoor zijn afstand niet opgemeten werd en het einde verhaal voor Galama was.

Daarmee was de kous echter allerminst af. De soap was pas net begonnen. Galama zou last hebben gehad van de stok van junior Age Hulder, die vlak voor hem op de middelste schans had gesprongen en te water was gegaan. Daardoor liep de aanloop van Galama vertraging op. Een lid van de Nederlandse technische commissie had een seintje vanaf de schans gezien, maar haar Friese evenknie Willem Fonk bleef bij zijn standpunt dat Galama simpelweg te laat was geweest.

Resultaat: er was een impasse bereikt die lang, erg lang duurde. In de tussentijd had het ene na het andere briesende lid van de afdeling van It Heidenskip - Oane Galama en broer Ysbrand voorop - zich bij de overleggende TC'ers gemeld, terwijl Ijppers

en publiek - die zich massaal achter Galama schaarden - slechts konden gissen naar wat er nu eigenlijk allemaal gaande was.

Dat gold blijkbaar ook voor beide technische commissies en omdat er geen enkele beweging was, verscheen er met arbiter Jan van der Laan - een oud-TC'er - een ongebruikelijke gast ten tonele. Van der Laan moest als zijnde een overkoepelende instantie uitkomst bieden en na lang beraad bleek hij die gevonden te hebben in een soort poldercompromis: de finale zou niet met de traditionele vijf, maar zés Ijppers afgewerkt worden. Het zesde ticket was niet verrassend voor Galama ingeruimd.

Stroperige besluitvorming

Maar omdat de afstand uit zijn laatste sprong nog steeds niet opgemeten was, vroeg Thomas Helmholt zich af waarom niet hij als zesde de finale inmocht. Helmholt had tenslotte 19,18 gesprongen in de voorronde, welgeteld één centimeter verder dan de 19,17 van Galama, zijn verste daadwerkelijk gemeten afstand. Helmholt werd afgewimpeld, maar de Burgumer had wel degelijk een punt en toonde bovendien aan hoe stroperig de besluitvorming was die in het zandbed had plaatsgevonden.

„Er moest een oplossing komen, anders bleven we maar debatteren. Het publiek ging zich er ook mee bemoeien”, zei Van der Laan, die zijn uitspraak 'min of meer dwingend' noemde. „Waarom juist deze beslissing? Nogmaals: er moest iets gebeuren. Achteraf had er eerder en misschien anders ingegrepen moeten worden, maar dat is achteraf.”

Hij vervolgde: „Ik had daar liever ook niet willen staan en het is in het

Alle ophef tijdens het NK fierljeppen in één beeld gevangen: een withete Oane Galama, de naar een oplossing zoekende arbiter Jan van der Laan, het onvermurwbare TC-lid Willem Fonk en zijn overleggende Hollandse collega Brenda Knijff (vlnr). Foto: Martin de Jong

verleden ook nog nooit nodig geweest. Ik kan me veel voorstellen bij de frustraties bij de Ijppers. Laten we hopen dat er lering wordt getrokken uit deze gebeurtenis.”

Hoewel het hele verhaal er met zijn uitleg niet veel helderder op werd: het sierde Van der Laan dat hij in elk geval wilde reageren. Iets wat niet te zeggen viel van Fonk, één van de hoofdpersonen in het hele verhaal en nota bene woordvoerder van de TC. Fonk was klaar met de hele kwestie en weigerde nadien op alle hectiek in te gaan. Dat gold niet voor Ga-

lama, bij wie de woede ook laat op de middag allerminst gezakt was. De Wiuwterter mocht weliswaar dus toch nog opdraven in de finale, maar slaagde er in twee sprongen niet meer in een afstand neer te zetten.

Er was echter veel te zeggen voor de woorden van Galama dat zijn concentratie na de lange onderbreking op z'n zachtst gezegd verstoord was. „Ik was woest en kon me voor geen meter meer focussen. Ik gun Nard de winst echt van harte. Hij maakte een supersprong. Maar dit hele gebeuren kan niet zonder consequenties blij-

ven. Tegen zoveel domheid is geen kruut gewassen. Ik ga ervan uit dat ik die man (Fonk, red.) nooit meer in het zandbed tegenkom. Anders teken ik wel protest aan bij het FLB-bestuur.”

„Dit is niet het eerste akkefietje geweest. En dat zo'n arbiter of iemand anders niet durft te zeggen: domkop, houd toch op. Vergeet niet dat wij hier het hele jaar voor trainen en er enorm veel tijd in hebben gestoken. En dan is er één man die de hele wedstrijd en uitslag op eigen houtje verandert. Het is allemaal in- en intrieft.”

Het laatste woord was aan Bart Helmholt, die met lede ogen had toegezien wat er gebeurde. „Dit was heel makkelijk te voorkomen geweest met de vijftien extra seconden die de Hollanders gebruiken voor hun sprongen. Dan was deze discussie er niet geweest en onze sport niet zo te kakken gezet. Nu zagen we een typisch Friese beslissing. Zet een paar stijfkoppen bij elkaar en neem een middenweg, zodat niemand gelijk krijgt. Er was live televisie, de bult zat vol met mensen en dan gebeurt dit. Het is een schande voor de sport.”